

«НЕ ТОЛЬКІ ТРАДЫЦЫЯ, АЛЕ І ПРАВА, І АБАВЯЗАК»

Спыталі, з чым ідуць на выбары нашы чытачы з розных рэгіёнаў краіны

«Гэта перш за ўсё адказнасць»

Леанід КАЧАНАЎ, дырэктар Слаўгарадскай сярэдняй школы № 2:

— Гэта прамы абавязак любога грамадзяніна краіны. Уладу сапраўды трэба выбіраць. Дэпутаты мясцовага ўзроўню ў маштабах дзяржавы, магчыма, вялікай пагоды і не зробіць, але яны здольныя эфектыўна вырашаць на месцы нейкія лакальныя пытанні. У прыватнасці, гэта датычыцца добраўпарадкавання населенага пункта, дарог. Пра стан дарог наогул сёння ў раёне на кожным пасяджэнні гучыць размова. Гэта тое, што сапраўды хвалюе людзей. І яны, у тым ліку праз дэпутатаў, аб гэтым сігналізуюць. На маім прыкладзе было такое, што людзі ў зімовы час звярталіся з просьбай дапамагчы набыць сена для дамашняй жывёлы. І гэта вырашалася. Але такіх бытавых пытанняў гучыць менш, народ больш зацікаўлены ў больш значных справах...

Нельга думаць, што ад выбаршчыка нічога не залежыць. Калі нешта здараецца, чалавек падмае свае праблемы, звяртаецца і да ўлады, і да дэпутатаў. Цяпер час падтрымаць кандыдатаў у дэпутаты, выбраць менавіта самых годных і неаб'якавых, якія змогуць прадстаўляць інтарэсы грамадства. Ад гэтага залежыць, якім будзе наша будучыня. Ігнараваць такую важную палітычную падзею нельга ні ў якім разе. На чале краіны знаходзіцца вельмі моцны Прэзідэнт. Моцнай павінна быць і прадстаўнічая ўлада. Выкарыстанне права зрабіць свой выбар дае кожнаму без выключэння чалавеку магчымасць удзельнічаць у працэсе кіравання дзяржавай і непасрэдна ўплываць на фарміраванне органаў улады. Вылучаючы ў парламент чалавека ад таго ці іншага рэгіёна, мы загарда разлічваем на тое, што ён будзе агучваць нашы праблемы, выказваць думкі на конт іх вырашэння. І перш за ўсё менавіта ад пазіцыі грамадзян залежыць далейшае жыццё раёна, рэгіёна і краіны ў цэлым.

«Нам трэба спраўдзіць давер старэйшага пакалення»

Анастасія ДУДЗІНСКАЯ, галоўны спецыяліст Гродзенскага гарадскога камітэта БРСМ:

— Аб выбарах я ведала яшчэ з дзяцінства, калі разам з бацькамі хадзіла на выбарчыя ўчасткі. Мама з татам заўсёды даяралі мне апусціць бюлетэнь, і гэта было даволі хвалючым момантам. Вельмі падабалася абстаноўка на ўчастку: іграла музыка, працаваў кафетэры... Тады нават не ўяўляла, што і сама некалі буду выступаць на выбарчых участках. Сёння я вакалістка гродзенскай студыі «Струны сэрца». Мы выконваем сучасныя песні, якія гучаць на беларускай эстрадзе.

Мае першыя самастойныя выбары адбыліся ў студэнцкія гады, а цяпер буду прымаць удзел як малады спецыяліст. Вельмі часта гучаць словы, што моладзь — будучыня Беларусі. Старэйшае пакаленне верыць у нас, таму варта спраўдзіць гэтыя спадзяванні, а, значыць, актыўна ўдзель-

нічаць у электаральнай кампаніі. Для мяне асабіста пытанне інакш і не стаіць. Паколькі мы будзем выступаць з канцэртам на выбарчых участках, збіраюся прагаласаваць датэрмінова. Свой участак ведаю, буду знаёміцца з праграмай кандыдатаў. Думаю, гэта дастойныя людзі.

Сёлета мы назіраем даволі актыўную работу падчас падрыхтоўкі да выбараў. Думаю, што і самі выбаршчыкі разумеюць важнасць свайго ўдзелу ў галасаванні. Бо

Выбарчага кодэкса. Гэта вельмі зручна. Лічу, увогуле вельмі добра, што арганізаваны менавіта адзіны дзень галасавання. Я асабіста для сябе ўсвядоміла, што іду на выбары, каб таксама не быць у баку ад жыцця свайго краіны. Хачу, каб быў мір, была работа, стабільнасць, — падзялілася Зухра Тажыбаева.

Па рабоце супрацоўніца курыруе больш чым пяцьдзясят гандлёвых пунктаў гаспадаркі і ведае, што ўсе дзяўчаты, працаўні-

Украіны. Таму бяду суседзяў мы асабліва востра ўспрымаем. Любая вясковая бабулька раскажа вам, як трэба быць удзячнымі за мірнае неба і чаму трэба ісці на выбары.

І яшчэ лічу, што грамадзянская свядомасць — у традыцыі беларусаў. Можна ўспомніць, як сорок, пяцьдзясят гадоў таму бацькі цяперашніх выбаршчыкаў успрымалі гэты дзень як своеасаблівае свята. Па-святочнаму апраналіся, ішлі ў сямейным складзе на выбарчыя ўчасткі, каб аддаць свой голас. Таму няма ніякай нагоды парушаць гэтую традыцыю, варта таксама выбірацца на выбары ўсёй сям'ёй. А наша гаспадарка традыцыйна дапамагае транспартам, каб падвезці выбаршчыкаў з самых аддаленых вёсак альбо даставіць членаў камісіі са скрынямі да тых, хто па ўзросце і стане здароўя не можа прыйсці на ўчастак, але жадае выканаць грамадзянскі абавязак.

«На выбарчы ўчастак прыйду з дачкой і ўнучкай»

Ксенія ШНІТКОЎСКАЯ, пенсіянерка, Віцебскі раён:

— Упершыню ў гісторыі суверэннай Беларусі выбары дэпутатаў усіх узроўняў пройдуць у фармаце адзінага дня галасавання. І калі з выбарам, за каго аддаць свой голас, нам яшчэ трэба будзе вызначыцца, то адказ на пытанне, чаму мы павінны ісці на выбары, ужо цяпер відавочны.

Мы будзем галасаваць за нашу будучыню, будучыню дзяцей і ўнучкаў. Апошняе для нас, людзей пажылога ўзросту, як нішто, важна. І голас кожнага — гэта яго асабісты ўклад у стабільнасць і росквіт Беларусі. Таму і выбар павінен быць адказным і прадуманым.

Нашы правы абаронены дзяржавай. Нашым дзецям даступныя адукацыя і медыцынская дапамога, мы, пенсіянеры, атрымліваем дапамогу ад дзяржавы незалежна ад знешніх фактараў. Мы захоўваем гісторыю краіны і выхоўваем моладзь на трывалых традыцыях, ствараючы ўмовы для станаўлення і ўсебаковага развіцця маладога пакалення. Усё ў нашай краіне залежыць толькі ад нас. Мы не хочам страціць мір і спакой, незалежнасць і сацыяльную абароненасць.

Каб у нас была свая дзяржаўнасць, свае сімвалы, свабода і незалежнасць, мы павінны самі, сваімі сіламі кіраваць дзяржавай. А дэпутаты — гэта народныя выбраннікі, прадстаўнікі насельніцтва краіны, надзеленыя заканадаўчай уладай, якая дае ім права прымаць уважаныя рашэнні на карысць кожнага з нас. А гэта якасны дарогі ў вёсцы, добраўпарадкаванне населеных пунктаў, чыстая вада і шэраг, можа, не глабальных, але жыццёва важных пытанняў.

Для многіх беларусаў, як і для маёй сям'і, удзел у выбарах ужо стаў добрай сямейнай традыцыяй. На выбарчы ўчастак я, як і заўсёды, прыйду разам з дачкой і ўнучкай. Такія падзеі назаўсёды застаюцца ў памяці. І гэта не толькі значная традыцыя, якой варта прытрымлівацца, але і наш абавязак і права як грамадзян краіны.

**Альтанне правялі
Аляксандра ГВОЗДЗЕВА, Нэллі ЗІГУЛЯ,
Наталія КАПРЫЛЕНКА,
Маргарыта УШКЕВІЧ, Святлана ЯСКЕВІЧ.**

як жа інакш мы забяспечым сваё стабільнае і спакойнае жыццё ў нашай мірнай краіне? Пытанне далёка не рытарычнае, а канкрэтнае, на якое кожны сам павінен даць адказ. І найлепшы адказ — гэта той бюлетэнь, які чалавек апускае ў скрыню для галасавання.

«Іду на выбары, каб не быць у баку ад жыцця свайго краіны»

Зухра ТАЖЫБАЕВА, начальнік гандлёвага аддзела ААТ «Птушкафабрыка «Рассвет» Гомельскага раёна:

Жыхарка Гомельскага раёна Зухра Тажыбаева родам з горада Фергана ва Узбекістане. Нарадзілася ў інтэрнацыянальнай сям'і: мама — беларуска, тата з Таджыкістана. На маміну радзіму з бацькамі Зухра прыехала, калі якраз ішла ў першы клас. Вось ужо сорок гадоў — у Беларусі. Жыве ў вёсцы Пясочная Буда Гомельскага раёна.

— На выбары мы заўжды хадзілі ўсёй сям'ёй. Як дачка была маленькая — утраці, цяпер яна вырасла, ходзіць галасаваць сама, а мы — з мужам разам. Звычайна на вёсцы гэта цэлае свята для многіх. Дэпутатаў мясцовых нашых мы добра ведаем. Наша Пясочная Буда — тэрыторыя Грабаўскага сельсавета. У нас на вёсцы арганізаваны выбарчы ўчастак. Падрабязную інфармацыю пра кандыдатаў буду вывучаць, ужо калі прыйду на галасаванне. Бо ведаю, што як чалавек, які пражывае ў сельскай мясцовасці, буду галасаваць за дэпутата ў Палату прадстаўнікоў і абіраць дэпутатаў абласнога, раённага і сельскага ўзроўня. У нас на прадпрыемстве арганізаваны куток выбаршчыка, дзе ёсць уся інфармацыя па адзіным дні галасавання, ёсць выданні абноўленых Канстытуцыі і

цы яе ўчасткі работы, дакладна таксама пойдучы галасаваць.

— Пойдуць з задавальненнем, асэнсавана, з разуменнем, што выконваюць свой грамадзянскі абавязак. У нас у калектыве ўвогуле так было заўсёды, — дадала жанчына.

«Грамадзянская свядомасць — у нашай традыцыі»

Пётр БІЛЕЦКІ, дырэктар ААТ «Муравы» Пружанскага раёна:

— На тэрыторыі нашай гаспадаркі традыцыйна фіксаваўся адзін з самых высокіх паказчыкаў яўкі на выбарах усіх узроўняў. Можна спытаць любога працаўніка «Муравы», чаму ён лічыць патрэбным ісці на выбары, і большасць, я ўпэўнены, скажа: каб галасаваць за стабільнасць, мір і спакой. Апошнія тры словы, відаць, і заключаюць у сабе матыў падобнай актыўнасці.

Стабільнасць краіны ў цэлым складаецца з прадпрыемстваў, што стабільна працуюць, плацяць зарплату, адлічваюць у бюджэт падаткі для функцыянавання сацыяльнай сферы. У нас менавіта такая гаспадарка: невялікая, кампактная, якая стабільна развіваецца. Апошнія дзесяцігоддзі мы дэманструем устойлівы рост асноўных паказчыкаў у галінах жывёлагадоўлі, земляробства, што дасягаецца эканамічнай палітыкай прадпрыемства, культурай вытворчасці ды стараннай работай, стаўленнем да працы кожнага члена калектыву. Як вынік работы — добрая зарплата, забяспечанне жылём маладах працаўнікоў, упэўненасць кожнага ў заўтрашнім дні.

А каштоўнасць міру, спакою нашы людзі, як той казаў, нават уласнай скурай адчуваюць. Мы жывём на памежжы, прадстаўнікі старэйшага пакалення ездзілі туды-сюды вольна, стваралі агульныя сем'і, і ў нас пражывае нямала выхадцаў з